

אלו דברים פרק שמיני ברכות

נג.

עין משפט
גר מצוה

אי נימא לא שבת מחמת מלאכה ואפי' היא מלאכה של היסר. כגון של חולה ושל חיה קאמר דלין מצרכין: עששים. לנטיירנ"א: שהיטה דולקס והולכת. מע"ש וצבית ישראל: למ"ש מצרכין. לפי שלא נעבדה בה עבירה שלא הולקה בשבת: נכרי שהדליק משראל.

משחשכה מ"ש: הך איסורא אונלא. מתוך ששלהבת דולקת והולכת קמא קמא פרח ליה: המוליא שלהבת לר"ה. בשבת חיב. ומוקמינן לה צמסכת ציל"ה: כגון דשייפה לתרם משחא ואתלי בה נורא דגחלת ליכא אלא שלהבת ומשום חרס לא מחייב דלית בה שיעורא: מה שעקר לא הניח. והולאת שבת לא מחייבא עד דליכא עקירה מרשות זו והנחה ברשות זו:

גורה משום נכרי ראשון ועמוד ראשון. אי שרית צנכרי שהדליק מנכרי משחשכה אחי לצרכי צנכרי שהדליק מצעוד יום וצלותו אור עצמו שלא נתוסף משחשכה כגון שמצרך עליו סמוך לחשכה מיד: גדול מנוחה מלאה ונכרי הוא. ואין כריך לצדוק אחריו דאי איתא דישאל הוא לא היה ממנה סמוך לחשכה מיד לאחור האור צידו: כפי הכשף. שטרפס צו אצנים לסיד. אם עבה כאור היוצא מפי הכשף נהורא צריא היא ולהשתמש לאורה היא נעשית: ואם לאו. לאו לאורה נעשית אלא לצשל ואין מצרכין אלא על שנעשה להאיר: צתלה.

צתלת שריפת אצנים אין האור להאיר: צפוף. לאחר שנשרפו האצנים רובן מדליקין אור גדול מלמעלה למק שרפת האצנים ומשתמשין נמי לאורה: של סגור. צסוף מצרכין עליו. לאחר שהוסק התנור והפת צתוכה מדליקין קסמינן דקין צפוי להאיר ולקלוט חומנו לתוכו וכיון דמשתמש לאורו מצרכין עליו: אור של צים הכנסת. צדליכא אלא משום לצנודו הדליקה ולא שצריך לאור אלא לצנודו צעלמא ואין מצרכין עליו: ליכא אדם חשוב. להאיר להס הדליקה ומצרכין: הא והא דליכא אדם חשוב. ואי איכא חזנא שמש שאולו צבית הכנסת אף לאורה עשויה שיכלא החון לאורה ומצרכין: הא והא דליכא חזנא. ואיכא סהרא שהחון יכול לאכול לאורה אין מצרכין על הנר שלא להאיר הדליקה אלא לצנוד אדם חשוב: מפני צטול צים המדרש. שבזמן שאחד מצרך לכולם הם צריכים לשמוק מנגרסתם כדי שיכתו כולם וישמעו אליו ויענו אמן: מרפא. לאדם המתעטט עם שרגילים לומר אקותא: נר לצנוד. המת עבדא: צשמים עבדי לעצורי ריחא. דקרחנו של מת עבדי ולא להריח: כל מת שהוא חשוב להוליא לפניו נר ציוס אם הוליאו צלילה צמונאי שבת לקצורה אין מצרכין על אותו נר לצנוד עבדא ולא להאיר: וכל מת שאינו חשוב להוליא נר לפניו ציוס אלא צלילה מצרכין עליו אם הוליאוו צמונאי שבת לקצורה: מצרכין עליו. דלהאיר עבדא: צשמים. שמוליך אדם אקטניס צבית הכסף להעביר ממנו ריח רע של צה"ס אין מצרכין עליו:

וכי תיבא הך איסורא אול ליה. ה"מ לאקשווי אי הכי נכרי מנכרי נמי אלא עדיפא מנייה פריך דה"מ לשנויי דמשני צסמוך: גזירה משום נכרי ראשון ונכרי ראשון משום עמוד ראשון וכו'. חדא גזרה היא דגזרו חכמים כל אש נכרי צבית הנכרי דאי לא הא לא קיימא הא אצל נכרי שהדליק משראל וישראל מנכרי מצרכין עליו והכי קיימא לן:

הא דאיכא אדם חשוב. אם כן משום צנודו של חשוב ולא לאורה כן פרש"י ור"מ פירש איכא צלדס חשוב לאורה וצדליכא אדם חשוב עשוי לצנוד צית הכנסת: אין מצרכין עליו. פירש"י מיהו מצרכין עליו צרוך צצרא שמן ערצ והא דלמרר לעיל צצילד מצרכין (מכ) נט טושי"ע ארימ:

ה"ל טושי"ע ארימ: רמו ספקי"ד: כג מ טור [טושי"ע] ארימ: למ [ספקי"ד]:

בר נ מיי פ"ע מה"ל צצרת הלכה מ סמנ עשין מ (ובט) טושי"ע ארימ סי' יח ספקי"ד וסי' יח ספקי"ד: בה מ מיי שם הלכה ה סמנ עשין מ טושי"ע:

ארימ סי' רח ספקי"ד: ע מיי שם טושי"ע ספקי"ד: כו מ מיי שם טושי"ע ספקי"ד:

ני טושי"ע טס: כ"א כ טושי"ע ספקי"ד: כ"ב ל מיי פ"ד מה"ל מ"מ ה"ל טושי"ע ארימ: רמו ספקי"ד:

כ"ג מ טור [טושי"ע] ארימ: למ [ספקי"ד]: כ"ד מ מיי פ"ע מה"ל צצרת הלכה מ סמנ עשין מ (ובט) טושי"ע ארימ סי' יח ספקי"ד וסי' יח ספקי"ד: בה מ מיי שם הלכה ה סמנ עשין מ טושי"ע:

ארימ סי' רח ספקי"ד: ע מיי שם טושי"ע ספקי"ד: כו מ מיי שם טושי"ע ספקי"ד:

ני טושי"ע טס: כ"א כ טושי"ע ספקי"ד: כ"ב ל מיי פ"ד מה"ל מ"מ ה"ל טושי"ע ארימ: רמו ספקי"ד:

כ"ג מ טור [טושי"ע] ארימ: למ [ספקי"ד]: כ"ד מ מיי פ"ע מה"ל צצרת הלכה מ סמנ עשין מ (ובט) טושי"ע ארימ סי' יח ספקי"ד וסי' יח ספקי"ד: בה מ מיי שם הלכה ה סמנ עשין מ טושי"ע:

ארימ סי' רח ספקי"ד: ע מיי שם טושי"ע ספקי"ד: כו מ מיי שם טושי"ע ספקי"ד:

ני טושי"ע טס: כ"א כ טושי"ע ספקי"ד: כ"ב ל מיי פ"ד מה"ל מ"מ ה"ל טושי"ע ארימ: רמו ספקי"ד:

כ"ג מ טור [טושי"ע] ארימ: למ [ספקי"ד]: כ"ד מ מיי פ"ע מה"ל צצרת הלכה מ סמנ עשין מ (ובט) טושי"ע ארימ סי' יח ספקי"ד וסי' יח ספקי"ד: בה מ מיי שם הלכה ה סמנ עשין מ טושי"ע:

ארימ סי' רח ספקי"ד: ע מיי שם טושי"ע ספקי"ד: כו מ מיי שם טושי"ע ספקי"ד:

ני טושי"ע טס: כ"א כ טושי"ע ספקי"ד: כ"ב ל מיי פ"ד מה"ל מ"מ ה"ל טושי"ע ארימ: רמו ספקי"ד:

כ"ג מ טור [טושי"ע] ארימ: למ [ספקי"ד]: כ"ד מ מיי פ"ע מה"ל צצרת הלכה מ סמנ עשין מ (ובט) טושי"ע ארימ סי' יח ספקי"ד וסי' יח ספקי"ד: בה מ מיי שם הלכה ה סמנ עשין מ טושי"ע:

ארימ סי' רח ספקי"ד: ע מיי שם טושי"ע ספקי"ד: כו מ מיי שם טושי"ע ספקי"ד:

ני טושי"ע טס: כ"א כ טושי"ע ספקי"ד: כ"ב ל מיי פ"ד מה"ל מ"מ ה"ל טושי"ע ארימ: רמו ספקי"ד:

כ"ג מ טור [טושי"ע] ארימ: למ [ספקי"ד]: כ"ד מ מיי פ"ע מה"ל צצרת הלכה מ סמנ עשין מ (ובט) טושי"ע ארימ סי' יח ספקי"ד וסי' יח ספקי"ד: בה מ מיי שם הלכה ה סמנ עשין מ טושי"ע:

ארימ סי' רח ספקי"ד: ע מיי שם טושי"ע ספקי"ד: כו מ מיי שם טושי"ע ספקי"ד:

ני טושי"ע טס: כ"א כ טושי"ע ספקי"ד: כ"ב ל מיי פ"ד מה"ל מ"מ ה"ל טושי"ע ארימ: רמו ספקי"ד:

כ"ג מ טור [טושי"ע] ארימ: למ [ספקי"ד]: כ"ד מ מיי פ"ע מה"ל צצרת הלכה מ סמנ עשין מ (ובט) טושי"ע ארימ סי' יח ספקי"ד וסי' יח ספקי"ד: בה מ מיי שם הלכה ה סמנ עשין מ טושי"ע:

ארימ סי' רח ספקי"ד: ע מיי שם טושי"ע ספקי"ד: כו מ מיי שם טושי"ע ספקי"ד:

גליון הש"ס

תורה אור השלם

1. גרם עם הדרת מלך וצאפס לאם מחמת ר'זון: משי"ד י"ח כח

גליון הש"ס

גמ' הוצא על הוצא נמי מברך. עי' פ"ח י"ד סי' קי"ד סק"י: רש"י י"ח ברפא מ' שנילי"ה לומר כ"ו. הוא צפיקי דרי"א פיק ר"ב מיוס שנבראו שמים וארץ לא היה אדם חולה אלא אם היה צנכר. צו צנכר היה עוטש ושמחו יולא ממתינו עד שש יעקב אבינו וצדק חמיוס ואמר ריון כל העולמים אל מקח נפש ממני עד שאזכר אל בני ובנותי ועתה לו ליפק חיוב אדם לומר בעמיטתו חיים שפסק המות הזה לאור שאמר עמיטתו מהל אור:

הגהות הגר"א

[א] נמ' הא דליכא אדם חשוב ואפי' הא והא דליכא: ר"ב גרסת ר"מ דליכא:

לעזי רש"י

לנטיירנ"א. פנס.

אסיקנא אור שלא שבת אין מצרכין עליו, אבל אור שושבת מצרכין כגון אור שלחיה ואור [של חולה] אף על פי שיהיה דולק כל היום מצרכין עליו מפני ששבת ממלאכת עבירה. וכן עשית שיהיה דולק כל השבת, במצוה השבת מצרכין עליה. ישראל שהדליק מני מצרכין עליו איפשר דלא מוסיף, וכי קא מברך אתה [ישראל] קא מברך, אבל התורה קא מברך, נר שדולק [מגו] אף נעל פין דאוסף לא [מצרכין עליו]. [היה מהלך וראה] אור [דולק], אם רוב גוים אינו מברך, מחצה על מחצה מברך. לא מליני דאת קראי דבורא דברא משמע. [אין מצרכין...] לבעבדא זיה מכלל [...]. במסכתא מצרכין והאיך [אין]... [אם לא מסיבתם לבעבדא זיה אינו מצרכין. אין מצרכין על הנר צלגויים משום דלא שבת. אסיקנא אור שלא שבת אין מצרכין עליו, אבל אור שושבת מצרכין כגון אור שלחיה ואור [של חולה] אף על פי שיהיה דולק כל היום מצרכין עליו מפני ששבת ממלאכת עבירה. וכן עשית שיהיה דולק כל השבת, במצוה השבת מצרכין עליה. ראה תינוק סמן לשקיעת החמה ואבוקה בידו, בודק אחריו שמא בר ישראל הוא ואיקרי נט, ואילא אסיר. אור של כבשן ושל תנור ושל כירה, נמי חרא מצרכין עליו ותניא אידן [אין] מצרכין. לא קושיא כאן בתחילה כאן [בסוף]. פי' בתחלה [הדליק] ודעיינן לא [אחו] [אור] בורב העצמי וקוטיא הוא דסליק ולא צאל נהורא אין מצרכין אלא בסוף שכבר הדליקו והעלו שלהבת מצרכין. אור של כנסת ושל בית המדרש תני חרא מצרכין ותניא אידן אין מצרכין. תנין לפרוש הא דאיכא חזנא הא דליכא חזנא יש מין שאומר אי איכא [חזנא דאכל בבית הכנסת לנהורא עבדי ומברך עליו, ואי ליכא חזנא, לכבוד בית הכנסת עשוי

ואין מצרכין עליו. ואיבעית וכו' הא דאיכא אדם חשוב הא דליכא אדם חשוב. פי' באדם חשוב לאורה, ובלדיכא אדם חשוב עשוי לכבוד בית הכנסת.